

hälsingar

hælsingær

[1320-t.] MÄU, s. 36, nr 14 B. Ur Hälsingelagens konungabalk. Orig.-hskr. i UUB (B 49, blad 26).

Översättn. (enl. Holmbäck-Wessén: Svenska landskapslagar 3, 1940, s. 292):

hälsingarna

ib. s. 37.

S P L 1994